

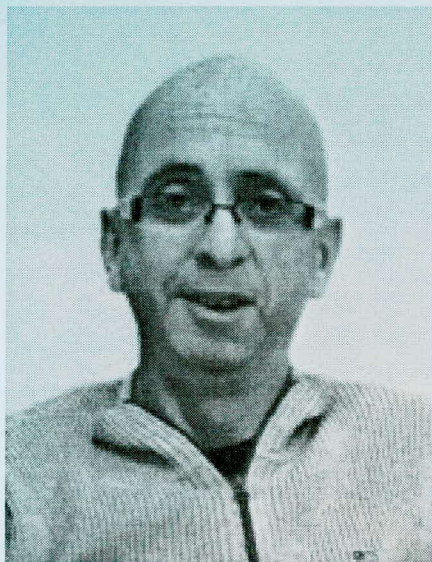

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן ניצב יונתן (יוני) גיז ז"ל

בן חוה ושמעון

נולד בירושלים

בתאריך כ' באב תשכ"ג, 10/8/1963

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1998

שרת במשטרת ישראל

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ב' באדר א' תשע"ד, 2/2/2014

נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 12 שורה: 6 קבר: 2

הותיר אחריו בן ובת, הורים ושני אחים

בן 51 בנפלו

קורות חיים

בן חוה ושמעון, אח צעיר לעמישלוס ואח בוגר לאריאל. נולד ביום כ' באב תשכ"ג (10.8.1963) בירושלים, ובה גדל והתחנך.

יוני נצר למשפחה שחלקים מענפיה ידעו תלאות וייסורים עד שהכו שורשים בישראל. "שירת חייו עוברת כחוט השני בין תוניס, ירושלים העתיקה (דור שביעי) ווינה שבאוסטריה", כתב אביו. שמו יונתן ניתן לו על שם סבה של אמו שמשפחתו נספתה בשואה, אחד מבניה לחם במלחמת העולם השנייה בבריגדה היהודית ונורה בידי הגרמנים בעת שצנח מעל יוון.

ילדותו של יוני הייתה מלאה ומאושרת. אמו מתארת ילד נבון וחייכן, נעים הליכות ומסביר פנים לבריות. כילד סנדוויץ' ידע יוני להינות משני העולמות והשכיל לנצל את מעמדו המיוחד. זמן מה שיתף פעולה עם הוריו בהסדר שהציעו לו, שירותי השגחה על אחיו אריאל, הצעיר ממנו בשבע שנים, תמורת מתנה חודשית מחנות הצעצועים. את "מתנת החודש" משחק הרכבה, מונופול או פאזל, נהג יוני לבחור בתשומת לב רבה, עד כי באחד הימים הודיע להוריו כי אינו מעוניין להמשיך עוד בעסקה ומוותר, הן על המתנה והן על משימת השמרטפות.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בתקופת גן הילדים, בעודו ילד קטן, גרם יוני לדאגה עצומה לגנת שעה שהסתתר בתוך חבית והיא חיפשה אותו לשווא שעות. את לימודיו החל יוני בבית הספר היסודי "בית הילד" והמשיכם במכללת "אורט" שבגבעת רם בירושלים. המורים נהנו מחוכמתו ומידיעותיו וציינו כי הוא בעל תפיסה מהירה והכל ראו בו עילוי. יוני, מצידו, שמר על צניעות ומעולם לא נופף בהישגיו. הוא אהב ללמוד, גילה סקרנות מיוחדת ביחס לתגליות ולהתפתחויות טכנולוגיות ותמיד שמח להרחיב את אופקיו, ולשתף את גילוייו עם הסובבים אותו. מילדות נמשך לעולמם המיוחד של כחולי המדים, ובחר שוב ושוב להתחפש לשוטר בחג הפורים.

הכול חיבבו את יוני בזכות צניעותו ומזגו הנעים והשקט, חוש ההומור הדק והייחודי שלו, המהול בציניות, הפך לאחד מסימני ההיכר המובהקים שלו. כישוריו החברתיים ואהבתו לבריות הניבו לו חברי אמת שהמשיכו לפסוע לצידו לאורך שנים ארוכות ועמדו עימו בקשר עד יומו אחרון.

תחביביו של יוני היו מגוונים ונעו בין עולמות תוכן שונים כבר מגיל צעיר. במסגרת שבט "מצדה" בצופים אהב במיוחד את המפגשים החברתיים והטיולים בטבע. בתחום הספורט עסק מגיל צעיר בריצה, בשחייה ובאימוני כושר, התעניין בכדורגל והיה אוהד של קבוצת בית"ר ירושלים. ביקר לעתים קרובות בקולנוע וצפה שוב ושוב בסרט האהוב עליו "גבעת חלפון אינה עונה" עם "הגשש החיוור". היה חובב מוסיקה, ושנה אחת אף למד נגינה באקורדיון אם כי בסוף אותה שנה הודה כי עשה זאת רק כדי לרצות את אמו. נוסף על כל אלה, גילה עניין בעולם התעופה והשתתף באירועי דאיה.

בשנת 1981 התגייס יוני לצה"ל. כבוגר מכללה טכנולוגית הוצב בחיל האוויר, ושירת בבסיס תל נוף בתחום ייחודי של לוחמת אלקטרוניקה. יוני המשיך לשרת בצבא הקבע עוד שנתיים וחצי, והשתחרר בשנת 1986 בדרגת רב-סמל בכיר, מצויד בחוות דעת חמות שכתבו עליו מפקדיו: "חייל חרוץ, יוזם, ממושם, מגלה אחריות, ובעל מוטיבציה ופוטנציאל אישי גבוה".

לאחר שחרורו, פנה יוני ללימודי הנדסה בטכניון שבחיפה. בשנת 1992 סיים בהצטיינות את לימודי התואר הראשון במדעים ובהנדסה אזרחית, ובשנת 1999 סיים את לימודי התואר השני והוסמך כמגיסטר בהנדסת תחבורה ודרכים. במקביל ללימודיו, עבד בעיריית ירושלים, והמשיך להתקדם בשש השנים הבאות. בתחילה עבד כמהנדס בכיר ואחר כך מונה למנהל המחלקה להסדרי תנועה בבירה. יוני נטל חלק בתכנון מערך התנועה בירושלים, לרבות פרויקטים מורכבים וסבוכים במסגרת תכנון הרכבת הקלה, כביש בגין, בניית גשרים ומנהרות.

הניסיון וההצלחה בתפקיד רב-האתגרים והתובעני בעיר גדולה כל כך עם נפח תנועה עצום, הובילו את יוני לידי ההחלטה להתגייס למשטרת ישראל. החלטה שהסבה גאווה רבה להוריו ותחושה של "סגירת מעגל" בביוגרפיה המשפחתית. כך נפתח באוגוסט 1998 פרק נוסף עתיר

עשייה, תרומה והישגים. בחמש-עשרה שנות שירותו במשטרה עשה יוני חיל במגוון תפקידי קצונה בכירים, תחילה כמהנדס תנועה במחוז ירושלים, ובהמשך במסגרת את"ן (אגף התנועה).

בשנת 1999 הועלה יוני לדרגת רב-פקד. עד שנת 2002 המשיך לשרת כמהנדס תנועה מחוזי ולאחר מכן שובץ לתפקיד ראש מחלק חקירות תאונות דרכים בירושלים, תפקיד אשר מילא עד שנת 2005. הוא פעל רבות לייעול הטיפול בפניות הנהגים ועסק בשדרוג המחשוב. "עבודה קשה, מאומצת, שוחקת, ששכרה לא תמיד בצידה", תיאר עמיתו, ניצב-משנה אודי אפרת, אשר סיפר גם על תפקידו הבא של יוני, שנתפר במיוחד למידותיו: מהנדס מתנ"א – משטרת התנועה הארצית.

בסוף שנת 2005 עבר יוני לאגף התנועה של המשטרה לתפקיד ראש מדור הנדסה ותשתיות, ובשבע השנים הבאות שימש מנחה מקצועי למהנדסי התנועה שברחבי הארץ ויועץ לפיקוד את"ן בכל הקשור לענייני הנדסת תנועה. רב-פקד אינג' רחלי בורד-עדן, מהנדסת אגף התנועה במחוז תל אביב, מתארת אותו כ"מפקד האולטימטיבי": "נסכת בי תחושת רוגע להיות פקודה שלך ולהרגיש גם במערכת הגדולה הזו תחושה של ביטחון. תמיד ידעת לקרוא את המפה, לצפות כמה צעדים קדימה, להגיד את המשפט הנכון ולהכניס דברים לפרופורציה. נהגתי לשתף אותך בכל התלבטות מקצועית וקיבלתי באהבה ובהבנה כל ביקורת שלך שתמיד הייתה עניינית. ... פתחת לי שדה ראייה בכל פעם מחדש, גם כשהדברים נראו ברורים או כשחשבתי שכיסיתי את כל הזוויות. ... הגאונות שלך לשמור על מינון מדויק בין פקוד למפקד אפילו שהיינו חברים, הוא משהו שלא ניתן לשחזר בשום מעבדה".

בתוקף תפקידו כחוקר תאונות דרכים הגיע יוני לזירות תאונה, כדי לחקור את תנאי השטח ולבחון אם תנאי הכביש או תכנון לקוי בסלילתו הם שגרמו לה. הוא מסר עדויות בבתי משפט, השתתף בוועדות הכנסת בנושאי תעבורה, וכן הרצה בבתי ספר על בטיחות בדרכים. מטבע הדברים, נחשף למראות קשים ולסיפורים אנושיים קורעי לב, אך את המתחולל בנפשו פנימה שמר לעצמו. אחד האירועים הקשים שחקר היה תאונת הדרכים שהתרחשה באוגוסט 2010 צפונית לקריית גת, בין רכבת למיניבוס עמוס נוסעים שנעצר על המסילה, אירוע שנהרגו בו שבעה בני משפחה. במאי 2011, חקר את תאונת ה"פגע וברח" שבה נדרסו למוות שלוש הולכות רגל בנתניה. בין לבין, השתתף במשלחת המשטרה לפולין במסגרת פרויקט "עדים במדים".

חוות הדעת על יוני, על אישיותו ותפקודו, כמו ההערכות שהצטברו במהלך השנים ובעקבות הכשרות, קורסים והשתלמויות שהשתתף בהם, מדברות בעד עצמן: "קצין מקצועי בעל ידע רב בתחום עיסוקו, שנון וחד לשון ... קצין דעתן אשר פיו וליבו שווים ואינו חושש להשמיע את דעותיו בפני כל סמכות ... בעל חשיבה מקורית ויכולות ביצוע גבוהות ... מפגין רצון ויכולת לסייע ... ניחן בחוש הומור מיוחד אשר מוסיף נופך וצביון ייחודי ... בעל תפיסה פיקודית בוגרת, מגובשת ואמונה בדרכו וביכולותיו; רציני, עצמאי בקבלת החלטות, פועל בשיקול דעת במצבי שגרה ולחץ. מקפיד על איכות ביצוע, הנחיותיו ברורות, מבחין בין עיקר

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

לטפל. ... חכם ובעל ניתוח מעמיק... פתוח לביקורת בונה, בעל תפיסה מהירה, עושה שימוש מושכל בידע תורני ... שומר על כבוד הזולת, אחראי בהתנהלותו..."

עמיתיו מספרים על אדם מקצועי ורציני, קפדן ודייקן, ששמר על סדר יום קבוע ועל הרגלים: "בייגלה עם יוגורט על הבוקר וכוס קפה. שלוש פעמים בשבוע מכון כושר, בלי גרם שומן מיותר".

בפרס שקיבל יוני מקציני את"ן ושוטריה, נכתב "על כל מה שהיית ועל מה שהינך".

הגם שיוני הקדיש את חייו המקצועיים ללחימה בלתי מתפשרת בקטל בכבישים, הוא היה מעל לכול אב מסור לילדיו עומר ונריה, ואהב אותם אהבת נפש. ומדי יום ולמרות עבודתו התובענית, בילה עימם שעות ארוכות לעיתים אל תוך הלילה. הוא נהנה לבלות עימם, לקחתם לחוגים, לחוג להם ימי הולדת ולהקדיש להם "זמן איכות". ובכלל, איכות הייתה מילת מפתח אצל יוני, כשם שידע להעריך מזון גורמה כך גם נהנה מכדורגל משובח, ואף נסע לאנגליה עם אחיו אריאל ואביו כדי לצפות במשחקים.

מחובר למסורת ולשורשים, שמר יוני על קשר חם וקרוב עם משפחת המוצא שלו. בשנת 2008 יצא עם אמו לטיול שורשים בווינה, חוויה מיוחדת ורגשית מאוד בעבור שניהם. ב-2012 הצטרף למסע שיט עם אחיו עמי ומשפחתו בין נמלי יוון תוך שהוא מתעד בקפדנות את האירועים והתחנות שעברו בדרך, בסגנון שוטף ובהומור אופייני. לאחריו זכה לכינוי "הקפטן".

השאיפה של יוני להתקדם מקצועית הייתה פועל יוצא של היותו אדם הישגי החותר למצוינות. לאחר שנות שירות רבות נשא עיניו לתפקיד ראש מדור מחקר תאונות דרכים באגף התנועה, ולא חסך מאמצים כדי להשיג את המטרה. ואמנם, בשנת 2013, לקראת פרישתו של ראש המדור סגן ניצב נועם בגינסקי, מונה יוני לממלא מקומו. זמן לא רב לאחר מכן החליט ראש את"ן, ניצב ברונו שטיין, להעלות את יוני לדרגת סגן-ניצב ולהעניק לו את המינוי של ראש המדור. את החלטתו נימק ניצב שטיין בכישוריו של יוני, ביכולות החשיבה הייחודיות שלו ובהיכרותו המעמיקה את תחום התנועה בארץ ובעולם. חלומו של יוני התגשם, ועתידו לפניו.

יומיים קודם לנפילתו עוד הספיק יוני להשתתף בסדנת בישול עם עובדי המדור שעמד בראשו במסגרת פרויקט גיבוש. סביב השולחן עמדו בוחני התנועה בסינרים, והאווירה הייתה מבודחת. "איש חכם ומצחיק", הגדירו סגן ניצב בגינסקי, "אבל עם כל חוש ההומור שלו והסתבקות, הוא ידע לשמור על גבולות". ואכן, יוני שמר על הפרדה ברורה בין חייו המקצועיים לאלה הפרטיים.

ביום ב' באדר א' תשע"ד (2.2.2014), שבועות אחדים לאחר שהחל פרק חדש בקריירה המקצועית שלו, נפל סגן ניצב יונתן גיז, בעת מילוי תפקידו והוא בן חמישים ואחת. כל אוהביו ומאות אנשי משטרה ליוו אותו בדרכו האחרונה. יוני נטמן בבית העלמין הצבאי

שבהר הרצל בירושלים, לא הרחק מקברו של סבו שלום (שילה) גיז, שנפל במלחמת העצמאות. הוא הותיר אחריו בן ובת, הורים ושני אחים.

יוני, אדם צנוע ונחבא אל הכלים, שמעולם לא פגע באיש. אב מסור בכל כוחותיו לילדיו האהובים עומר ונריה.

ספד לו מפקד אגף התנועה במשטרה, ניצב משה (צ'יקו) אדרי: "כולנו הערכנו אותך כאדם, כמקצוען, כחבר ומפקד. היית קצין שהביע את דעתו ללא מורא והביא כבוד למשטרת ישראל ולאגף התנועה. אין אובדן גדול יותר ליחידה מאשר קצין, פקוד, חבר, שהוא חלק מאיתנו, אשר מסיים את תפקידו בטרם עת. הדבר קשה עוד יותר לאגף, שחרת על דגלו את המשפט 'שירות בתנועה מציל חיים'."

הספדו של ברנרד ריבן, מהנדס תנועה ראשי במע"צ: "לפני הכול יוני היה באמת אדם מיוחד. את כל אשר עשה הוא עשה במסירות, בצניעות רבה ועם חיוך. ואחרי הכול הוא היה מהנדס בחסד עליון. ... הרווחת את התואר 'קצין וג'נטלמן' ביושר, ובהרבה כבוד. תודה על שלימדת אותנו לצאת מהקופסה. וכמובן כמובן תודה על כך שהצלת כל כך הרבה נפשות בישראל במסגרת תפקידיך הרבים והמגוונים. בשם כל אותם אנשים שאפילו לא יודעים, ולא יכולים להודות לך על כך – אני רוצה להצדיע לך! נמשיך בדרכך. נוח על משכבך בשלום."

דבריו של ניצב-משנה אודי אפרת: "... איש מיוחד היית, מר תנועה היית. ... העקשנות שלך, ההקפדה שלך על קטן כגדול, ההתמדה שלך, העקביות שבה התמודדת עם כל בעיה ובעיה – עוד מעקה בטיחות, עוד גדר הפרדה, עוד סופג אנרגיה, עוד יחידת קצה, עוד הרחבת כביש, עוד רמזור, עוד מעגל תנועה או תכנון צומת, עוד שול ימני או שמאלי, עוד שכבה של אספלט, עוד צבע ועוד תמרור, עוד נת"צ/צמת"צ [נתיב/מסלול תחבורה ציבורית] – כל אלה ללא ספק תרמו את תרומתם ומנעו תאונה, פצוע או הרוג ... במקצוע שלנו קשה למדוד הצלחות... התגאית במדים אותם לבשת, ובצדק. ייצגת את המשטרה נאמנה, הבאת את דברה. נציג מכובד היית לה. לא פחדת ולא כיחדת. אמרת תמיד את אשר על לבך, אבל גם את הדברים הקשים תיבלת בהומור. הצחוק היה חברך הטוב ביותר, מכבד את הבריות היית, אומר דברים נכוחה, את האמת כולה, ללא יראה, ללא משוא פנים, אבל בצורה הולמת ונאותה. ידעת להעביר ביקורת, על אחרים וגם על עצמך. ... ידעת להקשיב, לשמוע, להבין... והפנמת, על מנת להיות טוב יותר, מקצועי יותר. ... נוח בשלום על משכבך יוני, וימתקו לך רגבי עפרך, עפרה של ארץ ישראל בה חיית את כל שנותיך ואשר אותה שירת נאמנה."

בטקס גילוי המצבה במלאות שלושים יום למותו של יוני נחשף הכיתוב האישי שחקקה המשפחה: "בן ואח יקר ואהוב, אבא מסור לילדיו". במעמד זה נשא דברים אביו שמעון: "יוני, יונתן, בני היקר, צר לי לדבר עליך בלשון עבר. תקצר היריעה מלהלל ולשבח אותך, אהוב ונערץ איש משכמו ומעלה, מעולם לא עשה לרעהו רעה, אוהב הבריות, עוזר לזולת. ... הידע המופלא שלך במגוון נושאים: בכלכלה, בחברה, במשפט, בתחבורה, הם שהעמידו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

אותך בראש הפירמידה. כל מה שהשקעת ביצירה, בבינה וברכישת השכלתך הם נכס צאן ברזל למשטרת ישראל. אצרת בגבורה בנימי נפשך את זעקות ההרוגים והפצועים הקוראים בשמך. הסיסמה שלך הייתה: 'סע לאט תגיע בזמן – סע מהר לא תגיע בכלל'. היית אחד היהלומים שנעקר מהכתר ואתה אינך עוד עימנו".

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)